

[Rager.]

hvorefter man kan bruge Brevkort, som paa Forsiden stemples med et ganske specielt af Postvæsenet godkendt Mærke. Disse Brevkort kan ufrankeret nedlægges i Postkasserne og besørgeres til det Firma, som har udstedt dem, og hvis Adresse er trykt sammen med Mærket paa Forsiden. Det har den Fordel, at man kun betaler disse Brevkort med den almindelige Postpris, og ikke betaler Strafporto.

Nu har det været saaledes, hvad jeg godt forstaar, at naar der kommer en Del af disse Kort om Dagen med den almindelige Post, maa de udsorteres for sig af Postvæsenet, og det tager nogen Tid. Postvæsenet siger saa: Dette kan vi ikke længere paatage os, vi er nødt til at sortere dem ud for sig og først komme med dem noget senere for ikke at sinke den anden Post; de Kort, som ellers vil komme, og som nu kommer i Firmaernes Besiddelse Kl. 10—10 $\frac{1}{2}$ om Morgenen, hvis de er afsendt fra Provinsen den foregaaende Dag, kommer vi saa med Kl. 2 om Eftermiddagen.

Overfor dette protesterer man naturligvis, idet man søger at forklare, at de Kort, man faar Kl. 2—2 $\frac{1}{2}$ om Eftermiddagen, kommer for sent, hvis man skal ekspedere de Varer, der bestilles til Provinsen, samme Dag, og kun paa den Maade vil jo Provinsen være tjent med det. Paa en høffig og saglig Fremstilling heraf faar man et Svar, der lyder saaledes — man faar ogsaa en saglig Redegørelse, der er udmærket —

„Heraf vil det formentlig fremgaa, at en principiel Ændring af den trufne Ordning er udelukket, og Kontoret kan kun gøre den Henstilling, som andre Firmaer har modtaget med Forstaaelse,“ — jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til Pegefingeren, det lidt docerende: som andre Firmaer har modtaget med Forstaaelse —

„at vedkommende Bestillingskort forsynes med Paatryk af eksempelvis følgende Indhold: Ordre, der ønskes effektueret paa selve Ankomstdagen, maa forsynes med Frimærke.“

Ja Tak! Skal man paa den Slags Kort, der ekspederes paa et Firmas Regning — et normalt Firma giver dem ud for at faa Ordre — sætte et Frimærke, hver Gang der er en Ordre, saa svinder jo Interessen ved hele Sagen bort.

Men i Brevet afvises altsaa med disse Kommentarer Sagen som principielt umulig at ændre. Det er Kommentarerne, der er Grunden til, at jeg fremdrager Sagen her, fordi jeg ikke synes, de er helt passende.

Dette Brev blev besvaret med en rolig Imødegaelse, og ganske kort efter fik man den Meddelelse fra Postvæsenet, at nu er det principielle Grundlag faldet bort, fordi det har haft en Forhandling med Grosserer-Societetet, i Henhold til hvilken Udbringelsen kan ske Kl. 11 $\frac{1}{2}$, hvilket netop var det, som det Firma, hvis Optræden blev korrekset, oprindeligt havde ønsket. Forhandlingen med Grosserer-Societetet førte altsaa til, at det, man havde stillet op som et Princip, faldt; det havde altsaa været bedre, om den Korrektion, der var blevet givet, ikke var kommet frem.

Jeg tager det frem, fordi det forekommer mig at være et uheldigt Eksempel paa, hvorledes man endnu ser offentlige Institutioner, der vil forsøge at belære Privatfolk paa en noget stødende Maade, og man ser endvidere det, som ogsaa for mig i nogen Grad er afgørende, nemlig at Enkeltmands Henvendelser fører til, at man stiller et Princip op, men naar man forhandler med vedkommende faglige Institution, gaar det hele udmærket.

Nu kommer dertil, efter hvad jeg har set i de sidste Dage, at der vil blive indsat et nyt Posttog fra Jylland, der vil være her i Byen et Par Timer tidligere end ellers, og saa kan disse Kort formentlig naa at blive sorteret ud til den normale Postgang Kl. 10. Saa har man altsaa lavet hele Omeletten, uden at der var nogen som helst Grund dertil.

Derefter vil jeg gerne sige et Par Ord om Statsbanerne. Jeg beklager, at jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Korsgaard ingen positive Forslag til Forbedringer har. Det kan jo Medlemmer af dette høje Ting normalt heller ikke have, for hvor skulde vi have dem fra, vi faar kun, hvad der staar i Finansloven. Jeg gaar i øvrigt ud fra, at der hvert Aar kommer en Beretning fra Statsbanerne, og jeg vil gerne spørge den højtærede Trafikminister, om det ikke vilde være rigtigt, om dette høje Ting og det andet høje Ting fik Anledning til at gøre sig bekendt med Statsbanernes Beretning, at den blev omdelt paa Medlemmernes Pladser. (Afbrydelse af Trafikministeren) Ja, jeg har ikke faaet den.

Men naar jeg nu vil sige nogle Ord om Statsbanerne, skal det ikke blive den Kritik, som vi er saa vant til at høre — en enkelt kritisk Bemærkning vil jeg dog maaske gøre. Men i det store og hele vil jeg sige, at Statsbanerne, som Tiderne har udviklet sig, er kommet i en uhyre vanskelig Situation.